

PALO-VAKUUTUKSIA

OTTAESSANNE VOITTE LUOTTAMUKSELLA KÄÄNTÄ PUOLEEMME

Pacific Development Society

131—7th katu — vastapäätä postikonttoria.

MAKSAMME

Smk. 60:00 Doll.

lähetyksistä Suomeen yksityisille tai pankeille, kunnes toisin ilmoitamme.

LAHETYSKUSTANLUKSET—40c lähetyksistä alle \$30.00; 50c lähetyksistä \$30—40; 60c lähetyksistä \$40—60; 75c lähetyksistä \$60—100. Jokaiselta seuraavalta sadalta on lähetykskulut 25 senttiä.

TOVERIN RAHANVÄLITYSLIIKE

Box 99, Astoria, Oregon

Rahaa Suomeen

VÄLITÄMME

PANKKEIHIN TAI YKSITYISILLE

Maksamme kunnes toisin ilmoitamme

Smk. 60.00 Dollarilta

Postilähetyksiin nähden on voimassa lähetyksen konttorimme saapumisajaksi kurssi. Summille \$1,000.00 tai yli kannattaa kysyä kurssia sähköpostilla.

LAHETYSKULUT: 40c lähetyksistä alle \$30; 50c lähetyksistä \$30—\$40; 60c lähetyksistä \$40—\$60; 75c lähetyksistä \$60—\$100.

TYÖMIEN FOREIGN EXCHANGE CO.,

BOX 553, SUPERIOR, WIS.

VÄKIVALLAN MERKITYS HISTORIASSA

(Jatkoa)

Minkä Amerikan vallankumous alkoi, sen täydensi Ranskan vallankumous, sotilaallisella alalla. Ranska vastaan liittoutuneitten harjoittamia väkivallan vastaisia oli tällä vain huonosti harjoitettuja, mutta lukuisia joukkoja, koko kansakunnan liikkeelle panu miesväkijoukko. Mutta näillä joukoilla oli suojeltava Parisissa, siis turvattu määrätty alue, eikä sitä voitu tehdä ilman voittoa avoimessa joukkotappelussa. Pelkkä tarkka-ampujatoukko ei riittänyt; oli keksittävä myös joukkoliikkeen muoto; se oli kolonna. Kolonnajärjestyksessä voivat vähemmän harjoituneet joukot liikkua joltissakaan järjestyksessä ja suuremmalla vauhdilla (sata askelta minuutissa ja ylikin), sillä voitiin murtaa vanhan linjajärjestyksen jäykät muodot, taistella jokaisella, siis linjalle epäedullisella maaperällä, ryhmitellä joukot millaisella tahansa sopivalla tavalla ja yhteydessä harjoitettujen ampumaketjujen kanssa, pidättää, kunnes oli tullut heikot, jolloin ne voi heittää aseman ratkaisevaan paikkaan reservissä pidettyjen joukkojen kanssa. Tämä uusi taistelutapa, joka perustui ampumaketjujen ja kolonnain yhteyteen ja armeijan jakamiseen itsemääräytyneiksi osastoiksi, kaikkien asealaista kokoonpanutuhin divisioonin ja armeijakuntien, ja jonka Napoleon täydellisesti kehitti niin taktilliseen kuin strategiseen puoleensa nähden, oli siis käynyt välttämättömäksi ennen kaikkea Ranskan vallankumouksen antaman, muuttuneen sotilassuhteiden vaikutuksesta. Mutta sillä oli lisäksi kaksi hyvin tärkeää teknillistä edellytystä: ensiksi Gribeauvalin rakentama keveämpi kenttätykistö laivetti, jonka kautta vain kävi mahdolliseksi nyt tarpeellinen nopea liikunta, ja toiseksi Ranskassa v. 1777 käytäntöönpanu, metsästyspysästä lainattu ennen pikusta suoraan jatkuneen perän kaarros, joka teki mahdolliseksi tarkan tähtäyksen yksityiseen mieheen. Ilman tätä perannusta ei kivääriä olisi voinut käyttää ketjussa.

Tämä on usakaisen jalkaväen historiamme yksi opetus. Toinen on se, että armeijan koko organisaatio ja taistelutapa, sekä sen mukana voitto ja tappio, osottautuvat riippuviksi aineellisista, s. o. taloudellisista edellytyksistä; ihmis- ja aineellaisista, siis väestön ja teknikan laadusta ja määrästä. Vain metsästäjäkansa kuten amerikalaiset voi uudelleen keksiä ampumaketjun — ja metsästäjät olivat he pelkistä taloudellisista syistä, kuten sittemmin näitä vanhoja valtioiden jätki; ovat puhtaasti taloudellisista syistä kehittyneet maanviljelijöiksi, teollisuusväkeksi, merenkulkijoiksi ja kaupantekijiksi, jotka eivät enää ole väkijoukossa metsissä, mutta sitä paremmin keinovaltion kentillä, joilla ovatkin sen kehittäneet valtavamittaiseksi. — Vain vallankumous, sellainen kuin Ranskan, joka vapautti taloudellisesti porvarin ja varsinkin

Tuomittu taistelumuotona, aivan kuin pataljoonakolonna ja linjajoukko; luovuttiin yrityksestäkin panna mukanaan suljettuja joukkoja vihollisen kivääritulle altiksi, ja sakalaisten puolelta taisteltiin vain niissä — taajissa tarkka-ampujajoukoissa, joiksi kolonna kuulasajeen alla jo itsestään oli hajautunut, vaikka sitä oli yhäältäpäin vastustettu järjestyksen vastaisena; ja samoin tuli juoksuaskele nyt ainoaksi liikkumismuodoksi vihollisen kivääritulepuolelta. Sotilas oli taaskin ollut upseeria viisaampi; hän oli vaivastomasti keksinyt sen ainoan taistelumuodon, joka tähän saakka on säilynyt takaaladattavan tulessa, ja pani sen käytäntöön johon vastaanhankauksia vastaan.*) Saksan-Ranskan sota merkitsi myös käännepäätös, joka tekevät yksityisen sotilaan samantapaiseksi maanviljelijäksi, ja joiden lataaminen vie lyhyemmän ajan kuin luvunlasku, niin ovat kaikki lisäkeksinnöt kenttäsuojaa varten enemmän tai vähemmän yhdenkälteviä. Kehityksen alku on tähän puoleen nähden jo oleellisesti päättynyt.**) Toiseksi on tämä sota pakottanut kaikki mantereen suurvaltat toteuttamaan preussilaisen asevelvollisuuden, terotetussa muodossa, ja siten ottamaan niskolle sellaisen sotilastaakan, että niiden täytyy muuttaman vuosien kuluessa siihen tuhoutua. Armeija on tullut valtion päättökäsitteeksi, itse tarkotukseksi; kansat ovat olemassa vain hankkiakseen sille sotilaita ja elättääkseen niitä. Militarismi vallitsee Euroopan ja kietoo sen syliinsä. Mutta tämä militarismi sisältää myös oman tuhosensa siemenen. Yksityisten valtioiden keskinen kilpailu pakottaa ne toiselta puolen käyttämään joka vuosi vielä enemmän rahaa armeijaan, laivastoon, tykistöön jne., siis yhä jouduttamaan finanssensa romahdusta; toiselta puolen yhä enemmän toteuttamaan yleisiä asevelvollisuutta ja siten loppujen lopuksi totuttamaan koko kansan aseitten käyttöön, joka taas tekee sen kykeneväksi jonain hetkenä panemaan tahtonsa täytäntöön komentavaa sotilajoukkuetta vastaan. Ja tämä hetki tulee niin pian kuin kansan suurilla joukoilla — maalais- ja kaupunkilaistyöväellä sekä talonpojilla — on tahto. Siinä hetkenä muuttuu ruhtinasten armeija kansanarmeijaksi; koneisto kielletty toteilemasta, militarismi tuhoutuu oman kehityksensä dialektiikkaan (ristiriitaan). Mitä porvarillinen demokratia yltä 1848 ei voinut juuri siksi että se oli porvarillinen eikä proletarinen, niin antaa työväenjoukoille yhtenäistä tahtoa, joka vastaa sen luokkaa-asemaa — sen on sosialismi tekevä ehdottomasti.**) Ja tämä merkitsee militarismia sekä sen mukana vakinaisten armeijain räjäyttämistä hajalle sisältä päin.

*) Englain kirja on kirjoitettu v. 1876, joten sotatavat taas ovat ennättäneet muuttua. — Suom.

**) Tässä Engels erhehtyi. Imperialismin suursota toi yli 100 km:n tykit, lentokoneet, tulenheiton, tankit y. m. ja sen jälkeen on kuuleman valmiina yllätyksiä kuten myrkykysäde, jättiläistäntki (mehen-maan-kulkijat) jne. Kapitalismi, joka ei saa elämästarpeiden tuotantoa käynnistää, osottaa vielä viimeisiä elinvoimiansa keksimällä niin pirullisia ihmiskäytön tuhoamiskeinoja, ettei aikaisempi aatos voinut sitä kuvitella. Mutta silti ovat Engelson seuraavat ennustukset osottautuneet toiseksi, kuten on nähty Venäjän, Saksan, Itävallan y. m. vallankumouksissa. — Suom.

***) Engels kirjoitti "pettämättömästi" (unfelbar), eikä erehtynyt, mutta hän tarkoittikin sosialismilla muuta kuin "sosialidemokraati". — Suom.

talonpojan, saattoi keksiä joukkorajon ja samalla sen vapaat liikkeet, joita vastaan murtoivat vanhat jäykät linjat — itsevaltuuden sotilaalliset heijastukset. Ja kuten teknikan edistykset, niin pian kun niitä voitiin sotilaallisesti sovelleta ja sovellettiin, heti miltei väkivaltaisesti aiheuttivat taistelutapon muutoksia, jopa muuttuivat, usein armeijan johdon tahtoa vastustaan, sen olemme nähneet askelaskelalta. Kuinka paljon sodakäynti sitäpalsi riippuu oman takamaan ja sotapäätöksen tuottavuudesta ja liikennevälineistä, siitä voi nykyisin jo toimeksi allupseeri antaa tietoja. Lyhyesti, kaikkialla ja aina ovat taloudelliset edellytykset ja valteakinet olleet auttamassa "väkivaltaa" voittoon, joita ilman se lakkaa olemasta väkivaltaa ja joka Dühringin periaatteiden mukaan lähestyi sotilaatosta uudistamaan väkivaltaa päästä, ei saisi muuta kuin selkäänsä.**) (Tämän jälkeen osottaa Engels, kuinka laivastopoliittikka ja merisota riippuvat taloudellisista seikoista: esittää sitten piirteitä luokkien kehityksestä; suomenamme tähän vain pari kappaletta tästä esityksestä.)

Vasta suurteollisuuden synnyttämä tuotantovoimien valtava kohoaminen tekee mahdolliseksi jakaa työn kaikkien yhteiskunnan jäsenten kesken poikkeuksetta ja sen kautta rajotaa taan työn aikaan niin, että jää riittävästi vapaata aikaa yhteiskunnan yleisten, teoreettisten ja käytännöllisten asiain hoitoon. Vasta nyt on siis hallitsevan ja ristävän luokan olemassaolo käynyt tarpeelliseksi, jotta yhteiskunnallisen kehityksen esteeksi, ja vasta nyt on se ehdottomasti poistettava, olkoon sen hallussa sitten kuinka paljon tahansa "vähintään väkivaltaa".

On siis selvää, mitä osaa väkivalta on historiallisesti esittänyt. Ensimmäinen perustuu kaikki valtiollinen valta ajujaan taloudelliseen, yhteiskunnalliseen toimintaan, ja kasvaa se sikäli kuin alkuperäisen yhdyskunnan hajoamisen kautta yhteiskunnan jäsenet muuttuivat yksityistalouttajiksi, siis joutuvat yhä kauemmaksi yhteiskunnallisten toimien hoitajiksi. Toiseksi, sen jälkeen kuin valtiollinen valta on itsenäistynyt yhteiskuntaan nähden, muuttunut palvelijasta isännäksi, voi se vaikuttaa kahteen suuntaan. Joko vaikuttaa se todellisen yhteiskuntakehityksen suuntaan ja sen mukaisesti. Siinä tapauksessa ei synny riitaa niiden kesken, vaan jouduttaa se taloudellista kehitystä. Tai toimii se tätä vastaan, ja siinä tapauksessa se, pienillä poikkeuksilla, on sortunut taloudellisen kehityksen jalkoihin. Poikkeuksia on sattunut erinäisissä vallotustapauksissa, jolloin raammat vallottajat tuhosivat tai ajoivat pois jonkun maan väestön ja antoivat rappaantua ja tuhoutua tuotantovoimien, joita ei osanneet käyttää. Niin tekivät kristityt Espanjassa maurien kastelulaitoksille, joista oli riippunut näiden korkea maanpuutarhailijelu. Kaikkinaisen raamman kansan vallotus häiritsee tietenkin taloudellista kehitystä ja tuhoaa paljon tuotantovoimia. Myrta verrattomasti useimmissa pytvän vallotuksen tapauksissa täytyy raa'an vallottajan sopeutua korkeamman "taloudelliseen", sellaisena kuin se selviää vallotuksesta; vallotetut sulattavat hänet itsensä, omaksuua hän useimmin näiden kielekin. Mutta missä — vallotuksista pois siirtyksemme — jonkun maan sisäisen valtiovalta asettuu san taloudellista kehitystä vastaan, kuten tähän saakka on eräällä asteella miltei jokainen valtiovalta tehnyt, silloin on taistelu aina päättynyt sellaisen valtiovaltan kukistamiseen. Poikkeuksetta ja leppymättömästi on taloudellinen kehitys annanut tiensä — viimeinen sattuvien esimerkki on Ranskan vallankumous. Jos (hra Dühringin opin mukaisesti) jonkun maan taloudellinen tila ja sen mukana sen taloudellinen peruskäsi riippuisi pelkästä valtiovalta, niin emme voisi ymmärtää, miksei Friedrich Wilhelm IV:lle v:n 1848 jälkeen onnistunut, hänen "ihanasta sotajoukostaan" huolimatta, tunkea keskeisiä ammattikuntiaan ja muita romantisia oikkujaan rautateille, höyrykoneisiin ja samalla kehittyvään suurteollisuuteen; tai miksi Venäjän keisari, joka on vielä mahtavampi, ei vain ole maksamatta velkojaan, vaan ei voi pitää "väkivaltaansa" yllä ilman jatkuvia vip-pauksia Länsi-Europan "taloudellisesti tilasta".

Hra Dühringille on väkivalta ehdoton paha, ensimmäinen väkivallanteo on hänelle syntinlankeemus, koko hänen esityksensä on valitus.**) Preussin yleisesikunnassa tiedettiin tämä hyvin. "Sotilaatoksen perusta on ensi kädessä kansojen yleinen taloudellinen elämäntila", sanoo hra Max Jähns, esikuntakapteeni eräässä esitelmissä (Körtr. Zg. 20-4-1876). — (Suomentaja muistuttaa suursodan valtavasta valitokapitalismista m. m. Juuri Saksassa.)

veisu perisyntin tartunnan johdosta koko tähänastiseen historiaan, kaikkien niiden luonnollisten ja yhteiskunnallisten jakien loukkausten johdosta, joihin tämä helvetinvoima, väkivalta, on syyppää. Mutta että vielä toistakin osaa, vallankumouksellista osaa, että se, Marxin sanon mukaan, on jokaisen vanhan yhteiskunnan kättö, joka kantaa koudussaan uutta, että se on väline, jolla yhteiskunnallinen liike murtauu läpi ja tuhoaa jähmettyneitä, kuolleita poliittisia muotoja — sitä ei sanakaan hra Dühringillä. Vain huokailen ja ahkien myöntää hän sen mahdollisuuden, että riistotalouden kukistamiseksi on ehkä tarpeen väkivalta — valittavasti kun muka kaikki väkivalta turmelee käyttäjänsä. Tämä huolimatta sitä suuresta moraalista ja henkisestä noususta, joka on ollut jokaisen voittoisan vallankumouksen seurauksena! Ja vielä Saksassa, jossa väkivaltaisen yhteentörmäyksen, johon kansa voidaan pakottaa, ainakin tosin sen edun, että tuhoisi 30-vuotisen sodan alennuksesta kansalliseen tietoisuuteen tarttuneen lakeijahengen ja tämä laimea, veretön ja voimaton saarnaajajuoni pyrkiä valittamaan vallankumouksellista puoleutta, jonka historia tuntee?

PORVARILLIS-SOSIALIDEMOKRAATTISTA ASUNTO-POLIITIKKAA.

Tampereella saatiin omin silmin nähdä, minkälaisista asuntopoliittikka porvarillinen yhteiskunta lakiansa mukaisesti harjoittaa työläisiä, kaikkien rikkaiden luojia kohtaan.

Tampereella Lasaretin 12 olevassa Tampereen Työväen Asunto osukeyhtiön talossa häärillivät kaupunginvaltuutetut virkatehtävissään kantaa työmies Herman Lindroosin, joka itse nytkin oli työssä, tavaroita pihalle. Todisteeski, etteivät he oman innostaan häärillivät, vaan olivat oikealla asialla, he näyttivät sosialidemokraatti Hakkilan allekirjoittaman tuomion, johon työläisperheen häätäminen perustui. Tätä herraa oli siis "virkavelvollisuus" velvoittanut varmentamaan paperin, jolla 7 alkaisista työläislästä määrää-

TUTUSTUKAA JULKAISUUN

"TYÖLÄISTEN KARJALA"

Teos on selostus työläisten Karjalasta. Hinta on 50c. Tilataan osotteella:

Toverin Kirjakauppa, Box 99, Astoria, Ore.

tään paljaan taivaan alle, koska herä villakehrutehtailija Liljeroos n:n halusi. Huoneet, joissa tämä työläisperhe oli 2 vuotta asunut ja aina säännöllisesti vuokransa maksanut, ovat tehdaspäätöksen. Ollis niissä työläinen edelleenkin saanut asua, jos olisi suostunut jatkamaan raadantaansa tehtailijan hyväksi 500 mk:n kuukausipalkalla. Mutta 500 mk. ei riittä 10-henkisen perheen kukauteen elantoon ja siksi perheen kylä muutti työpaikkaa. Tässä syy, miksi häädettiin, vaikka vuokratkin oli maksettu säännöllisesti.

Tämäkin häätö todistaa, mikä oikeus työläisellä on porvarien ja sosialidemokraattien yhteiskunnassa. Sillä mitään laipontaa tässä ei tapahtunut. Tosin pidettiin kiirettä, jotta häätö tapahtuisi takuiden perusteella, mutta sellaisenkin porvarien laki kyllä suvaitsee. Ja sosialidemokraattinen herrra kansanedustaja työväen asiaa ajaessaan antaa niissä virka-apuaan, koska hänessä ei ole kapinankiekiä; sillä hänen olonsa kyllä ovat siedettävät.

"AMNESTIAN" ANTO.

Kun eräs Perkjärvellä asuva työläinen, jonka valtiokosoikeus aikoinaan tuomitsi 5 vuoden kuritushuoneorjastukseen ja olemaan 8 v. kansalaisluottamusta vailla, äskettäin tilasi Muolaan kirkkoherranv.

VALKOISEN MAAN PUNAISEN HAUDAT.

Joitakin aikoja sitten haudattiin Juantehtaalla sikäläisen nuorisoseuran eräs jäsen. Toverit laskema seppele vainajan haudalla ei saanut kauan olla rauhasa paikka-kunnan valkaisuilla. Niinkuin hyennat hyökkäsivät nämä hautauspäivän illana tuhoamaan sen. Repivät ja tallasivat jalkoihinsa niin, ettei jäänyt rinsuakaan jäljelle. Eipä saa siis valkoisessa maassa punaiset haudat olla rauhasa vaikka "järjestyksessä" on näiden korppien tunnuslauseena.

PUNAORPOJEN AVUSTAMINEN ON RIKOLLISTA.

Lahden raastuvanoikeus on tuominnut työmies E. Järvisen 200 mk. sakkoon punaorpojen hyväksi valmistetun kukan myymisestä. Porvarien ja heidän oikeuksiansa mielestä murhattujen työläisten lapset kuolokoon puitteeseen ja näkään. Mitä sanovat tähän työläiset.

Toverin Kirjakaupassa

on paljon kirjoja, jotka avartavat lukijain käsitystä elämän ymmärtämisessä. Sellaisia mainitsemme tässä muutamia:

PARIISIN VERIPÄIVÄT ELI KOMMUUNIN HISTORIA HINTA \$1.80

KRISTINUSKON ALKUPERÄ HINTA \$2.00

VOIMA JA AINE HINTA \$2.00

Yllämainitut kirjat ovat kirjoitetut historian ja tieteen valossa ja siinä muodossa, että työläislukija helposti tulee tietoiseksi niistä asioista, joita kirjoissa käsitellään.

TILATAAN OSOTTEELLA:

TOVERIN KIRJAKAUPPA

BOX 99,

-ASTORIA, OREGON